

[Helge Sander]

ligheden er blevet afdækket i de seneste dage i dagspressen, for så vidt angår såvel Kristeligt Folkeparti som CD. Jeg tillader mig at citere fra en Ritzau-meddelelse fra den 27. januar kl. 20.23, hvori der står følgende:

»Var Danmark ikke forpligtet af EF-direktivet, ville CD's arbejdsmarkeds- og EU-ordfører Peter Duetoft ikke nøjes med at undlade at stemme, men stemme direkte imod, siger han til Ritzau.«

Det vil jeg meget gerne høre hvad CD's ordfører har af betragtninger om i dag.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg må sige til hr. Peter Duetoft, at det er sjældent, man ser hr. Peter Duetoft i en så tam rolle, som vi gør her i dag, men jeg kan godt føle lidt med CD, når et sådant forslag ligger på bordet her i dag. Hr. Peter Duetoft sagde, at dette forslag ikke er groet i CD's have, og det var dejligt at få den indrømmelse.

Der er en anden ting, som jeg vil bede regeringen om at skrive sig bag øret, og det er netop det, som hr. Peter Duetoft var inde på, og som jeg også tidligere har fremhævet, men jeg vil godt have det frem én gang til, for at det går helt ind: Det er lige præcis rigtigt, at hvis en virksomhed kommer i den ulykkelige situation at skulle afskedige folk og skal betale alle disse mange penge i de mange uger, så kan det jo betyde, at virksomheder, der måske kunne have overlevet, ikke overlever på grund af dette. Det er noget meget centralt, som CD har fremført.

Men det, der sådan set bringer mig herop, er faktisk, at det er en fantastisk situation, Folketinget står i i øjeblikket. Vi står med et regeringsforslag, der kun dækkes af Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre og måske to andre partier. Det hører vi så om lidt. Hr. Ole M. Nielsen vil sikkert sige det samme som hr. Peter Duetoft. Jeg synes, det er ganske fantastisk at stå med et regeringsforslag i hånden, hvor to regeringspartier i realiteten undsiger forslaget.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal ikke strø hverken paprika eller salt eller peber i et sår, som der jo her helt klart er

tale om, men sige, at vi jo har en god regel herinde om, at forlig skal holdes, og når vi har indgået aftaler, så holder vi dem.

Det har vi måttet acceptere mange gange, hvor vi er gået ind og har støttet et eller andet – det kan være fra den nuværende regering, og det kan såmænd også være fra den tidligere. Når der er indgået et forlig på et område, så må vi altså se det i øjnene, og så må vi se, hvor langt vi kan komme. Det vil jeg ærlig talt godt efterlyse lidt af fra hr. Peter Duetoft, at man erkender, at sådan må klaveret jo spille.

Jeg kan huske, da Det Radikale Venstre var med i en tidligere regering, hvor vi selvfølgelig også foreholdt dem nogle ting, de havde ment tidligere – det gjorde vi ofte og med stor ihærdighed – at jeg sad i en anden stol og lyttede til debatten og tit tænkte: Jamen det må jo være sådan, at når man indgår i et regeringssamarbejde, må man nogle gange bide noget i sig.

Det har ærlig talt for mig været helt flot, når en fru Kirsten Lee eller fru Lone Dybkjær, eller hvem det nu er fra Det Radikale Venstre, stod op og sagde: Det er fuldstændig rigtigt, vi mente det, som I nu foreholder os at vi har ment, og det mener vi fortsat, men nu indgår vi altså i en regering, hvor man må give og tage, og det er dér, vi står nu. Det har altid påkaldt sig respekt hos mig. Det var punkt 1.

Punkt 2 er, at der jo er det i denne her sag, at CD sidder i regeringen for at holde SF borte fra indflydelse i regeringen, og så er det jo altså lidt uheldigt for CD, at det netop er os, man har vedtaget den dagsorden med.

Men jeg tror, det er temmelig uforståeligt for folk uden for dette hus, at vi kan slås om dette her, når der foreligger et EF-direktiv, som et flertal i Markedsudvalget har sagt ja til at ministrene måtte tage ned og forhandle på plads. Reglen er, så vidt jeg husker, at et sådant direktiv skal implementeres inden for en vis tidsfrist, og den tidsfrist er vistnok i år, inden vi tager hjem på sommerferie.

Dernæst må jeg sige: Vi kan godt arbejde længe med det her forslag, hr. Peter Duetoft, for jeg har også mange spørgsmål til det, men jeg vil mene, at det rimeligste for alle parter ville være, at vi kom ud af det med, at de aftaler, der er indgået, holdes. Når man deltager i regeringen, må man af og til æde noget i sig; det har vi jo gudskelov været forskånet for, men det betyder ikke, at vi ikke gerne vil i regering engang, skal jeg lige sige.